Política | Ferran Casas | Actualitzat el 09/09/2021 a les 19:30

Fer-se respectar

«Aragonès té tota la raó quan denuncia un xantatge, però la contundència verbal no tindrà cap efecte si no té conseqüències polítiques»

El debat sobre l'aeroport ha deixat de nou a la vista les costures i les limitacions de la política catalana en molts aspectes. L'ampliació del Prat connecta amb les demandes de les elits econòmiques del país, desitjoses de seguir explotant-ne el potencial turístic encara que s'hagi vestit de la necessitat de tenir un hub intercontinental. Una exigència atiada per les urgències de la pandèmia i que va ser ràpidament recollida pel socialisme català i espanyol, que es posa al pit la insígnia dels 17 colors dels Objectius de Desenvolupament Sostenible de Nacions Unides, però segueix enganxat al *desarrollisme*.

El govern espanyol estava en contradicció perquè Podem i els comuns havien convertit el Prat i la Ricarda en bandera, i era evident que a Sánchez li venien problemes. El president espanyol s'ha estalviat tenir-los a casa i també els diners (dels 1.700 milions previstos no n'arribarà ni un) i ha traslladat el conflicte a Catalunya. Quan falten dos dies per a la Diada i una setmana per a la reunió de la taula de diàleg, l'ambient està enrarit i alimenta la malenconia. La CUP i els comuns canten victòria, la patronal Foment està enfurismada (fins i tot parla de "ruïna" econòmica), i ERC i Junts han quedat atrapades en les seves contradiccions i retrets.

Els dos partits del Govern pugnen, en la seva intenció d'ocupar un espectre polític ampli, per cobrir tots els fronts. Els republicans pretenen liderar la "revolució verda" a Catalunya i aquesta no quadra, òbviament, amb encimentar la Ricarda (si Europa ho ha d'esmenar encara trigarà dies) i seguir apostant per un model turístic que és depredador i gentrificador. Volen ser verds, però també els interlocutors dels poders econòmics i amb el govern central. I, si més no quant a imatge, ara són els que surten més malparats per les crítiques que han rebut del govern espanyol, de la patronal i de Junts després de dies sentint crítiques dels comuns i la CUP per la seva tebior. Que Pere Aragonès no hagi estat prou àgil per presentar un projecte propi i sostenible d'ampliació de l'aeròdrom -si és que és possible- l'ha perjudicat perquè s'ha vist superat per la deslleialtat del govern espanyol.

Però Junts també en té de contradiccions. Seu ha estat el primer gran acord -va ser innocent no exigint que es posés per escrit i no va ser taxatiu dient que no es toqués la Ricarda- de la legislatura amb el govern espanyol. I el pacte de Jordi Puigneró per ampliar el Prat i rebre la inversió sense dir com ha saltat pels aires en un tres i no res. Els postconvergents abanderen la confrontació, però pacten amb l'Estat i defensen ampliar el Prat malgrat que algunes veus del partit, com ara Laura Borràs o Josep Rull, ho han criticat. Ara carreguen contra ERC per haver estat "frívola" i queden ubicats en la mateixa posició del govern espanyol.

El problema, però, és de gestió política. Puigneró va cometre l'error de tancar un pacte verbal amb qui el seu partit diu que no en compleix mai cap i el Govern ha trigat un mes a defensar una posició nítida i unitària sobre l'aeroport. No ho va fer fins dissabte passat a la Vall d'en Bas quan va dir ampliació sí però sense tocar la Ricarda. I ara, què? Si bé Junts no ha estat hàbil en la negociació, ERC corre el risc de no estar-ho en la resposta. Aragonès té tota la raó quan denuncia un xantatge i s'indigna perquè un debat tan important pel futur del país no pot fer-se empassar per la força i sense debat. Però la seva contundència verbal no tindrà cap efecte ni credibilitat si no té conseqüències polítiques. Pot i ha de desvincular el que passi amb l'aeroport de la taula de diàleg, que ha d'estar centrada en el conflicte polític. Però desaprofitarà l'ocasió si deslliga el Prat de la negociació dels pressupostos espanyols, que necessiten els vots del seu partit per prosperar.

Pedro Sánchez ha de saber que si no revisa la seva actitud aquest mes (o endarrereix l'aprovació del pla d'inversions per acordar-lo) no tindrà comptes. Junts proposa fer pinya a Madrid

per fer caure el govern espanyol. Tal vegada ERC li hauria de donar la volta i proposar fer-la per fer rectificar els socialistes. O uns i altres afinen la gestió política o el mentrestant de la gestió autonòmica es convertirà en un *via crucis* que els rostirà a foc lent.